

נחזו של המתפלל

וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם ויירד מעשיות החטאת (ט, כב)

הגאון רבי שלמה הכהן מראדמסק זצ"ל מפרש ב"תפארת שלמה", שבשעה שהיה אהרן מברך את ישראל, לא היה זוכר את חטאיהם, וזהו "ויירד מעשיות החטאת".

כיוצא בכך – ממשיך ה"תפארת שלמה" – נראה לפרש את מאמר הגמרא (פסחים סד ע"ב): "אין מעבירין על המצוות".

דרך של היצר הרע לקרר את האדם בשעה שהוא נגש אל עבודת התפלה, ולומר לו: הלא מלא הנך בעוון, ואיך מלאך לבד לגשת ולשפוך שיח לפני מלך המלכים?! אך האמת היא, שהקב"ה שומע תפלת כל פה, ומקבל ברחמים את תפלות כל בריותיו.

לפיכך אומרת הגמרא "אין מעבירין על המצוות", בשעה שאדם מקים את מצוות ה', עליו להסיח מזכרונו את העברות שיש לו.

זהו שגאמר: "סור מרע ועשה טוב", בשעה שאדם עושה טוב, עליו להסיר את הרע מלבו ולא לזכור אותו כלל וכלל.

וכך אומר דוד המלך (תהלים סט, יד): "ואני תפילתי לך ה' עת רצון", שפרשו: תמיד כשאני מתפלל אל ה', בטוח אני שזוהי עת רצון ושתפילתי תתקבל, כי יודע אני שהקב"ה מרחם על בריותיו ומקבל את תפלת עמו ברחמים.

אפלו תפלתו של יהודי פשוט מסגלת לבקע רקיעים ולהגיע עד כסא הכבוד!

עד כמה גדול כחה של תפלה ניכל לראות מן המעשה הבא, המובא בספר "**גאון וחסיד**":

רבי נחמן הורדנקה היה צדיק גדול ואחד מגדולי תלמידיו של ה"בעל שם טוב" הקדוש. לאחר נשואיו עזב את זוגתו לבדה ועבר להתגורר בעיר אחרת. הגיעה האשה לרבו בטרונניה על תלמידו שעזב אותה לבדה, וה"בעל שם טוב" הבטיח לה לטפל בכך.

ואכן, הוא מהר לקרוא לתלמידו רבי נחמן ושאאל אותו מה פשרה של התנהגות זו.

"יודע אני" – ענה התלמיד – "כי מיד באשר יולד לנו ילד, עתידה אשה זו למות, ומפניו שאני חס על שנותיה הצעירות, מעדיף אני להשאירה כך, כדי שלא תילד ולא תמות".

"עליך לומר לה זאת" – פסק לו ה"בעל שם טוב" – "יתכן שהיא סוברת אחרת".

מהרו וקראו לאשה, וכאשר שמעה את הנדון, אמרה בהחלטיות כי היא כל כך רוצה ילד, עד שאיננה חושבת כלל על התוצאות.

"אך אני אינני מסגל לגדל את הילד לבדי" – נענה ואמר רבי נחמן הורדנקה.

"הסר דאגה מלבך" – אמר לו ה"בעל שם טוב" – "אני אגדל אותו".

חזר רבי נחמן לביתו ולתקופת השנה נולד להם בן, שנקרא שמו בישראל "שמחה". כשראתה האם את הבן, התמלאה בחמלה גדולה על כך שלא תוכל לגדל אותו, נשאה עיניה לשמים ובקשה: "רבונו של עולם, תן לי לגדל אותו לפחות עד שיצמחו לו שנים...".

ואכן, מן השמים שמעו לתפלתה, ועד גיל שנתיים זכתה לגדל את הבן היקר. לאחר מכן, נטל ה"בעל שם טוב" את הילד תחת חסותו, ולימים השתדך הילד עם נכדת ה"בעל שם טוב". ברבות הימים זכו לחבק בן, אשר נקרא בשם רבי נחמן, על שם סבו, ונתפרסם בעולם בלוי **רבי נחמן מברסלב**!

כשנודע לרבי נחמן הורדנקה על תפלתה של האם לאחר הלידה, אשר הפכה את סדרי העולם ודחתה את שעת פטירתה, הפטיר בצער: בשעת תפלה זו היתה בעולם עת רצון, מה חבל שבקשה באותם רגעים גדולים רק שנתיים נוספות של חיים, ולא לחיות עד גיל שבעים שנה, אלו היתה מבקשת זאת – היתה זוכה לכך!

בחוברת "**מזקנים אתבונן**" מובאים בהקשר לכך דברי קדשו של **הרב שטיינמן** שליט"א, הכותב כי לברכת אדם יש כח, אפלו כאשר המברך הוא יהודי פשוט.

הָרָאִיָּה לְכֹד, שֶׁהִגְמָרָא אוֹמְרַת (בְּרָכוֹת נה ע"א) שָׁאֵם אָדָם לֹא מְבָרֵךְ עַל כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה שְׂמִינִי שִׁים לוֹ, הוּא נֶעְנֵשׁ וּמִתְקַצְרִים יָמָיו וְשְׁנוֹתָיו, מִפְּנֵי שֶׁמֵּאַחֵר וְהוּא אֵינֶנּוּ מְבָרֵךְ אֶת בַּעַל הַבַּיִת נִמְצָא שֶׁהוּא מַחֲסִיר מִמֶּנּוּ טוֹבָה, וְלָכֵן הוּא נֶעְנֵשׁ.

וְהִנֵּה, הִגְמָרָא אוֹמְרַת זֹאת גַּם עַל יְהוּדֵי פְּשׁוּט, וְלֹא רַק עַל צַדִּיק – וּמִכָּאֵן שֶׁגַּם לַיהוּדֵי פְּשׁוּט יֵשׁ כֹּחַ לְבָרֵךְ, וּכְשֵׁאִינוּ מְבָרֵךְ הוּא מַחֲסִיר טוֹבָה מִזֻּלָּתוֹ.

כִּיּוֹצֵא בְּכֹד אֲנוּ מוֹצְאִים בְּגִמְרָא (בְּבֵא מִצִּיעָא קו ע"א), שֶׁכָּאֲשֶׁר בַּעַל הַבַּיִת סָכֵם שְׂיִזְרְעוּ בְּשָׂדוֹת חֲטִין וְלֹא עָשׂוּ זֹאת, הוּא יָכוֹל לְטַעוֹן שֶׁעַל אֵף שֶׁכָּל הַיְּבוּלִים בְּאֶזְרוֹ נִשְׂדָּפוּ, שָׁלוֹ הָיוּ מִתְקַיְמִים, מִשּׁוּם שֶׁהוּא הִתְפַּלֵּל עַל חֲטִין, וְנֶאֱמַר "וְתִגְזַר אוֹמֵר וְיָקֵם לָךְ", וּמִכָּח תִּפְלֶה זֶה הָיָה הַיְּבוּל שֶׁבִּשְׂדָּהּ נִצּוֹל מִמַּפְּת הַמְּדִינָה.

וְהִנֵּה לֹא מְדַבֵּר בְּאָדָם צַדִּיק בְּמִיחָד, אֲלֵא בְּאֶכָּר פְּשׁוּט, אֲשֶׁר תִּפְלָתוֹ מְסַגֵּלָת לְחֻלָּל מִהֶפֶךְ וְלִהְשִׁיעַ עָלָיו שִׁפְעַת בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מֵעֵבֶר לְגַדְרֵי הַטֶּבַע.

מִן הָרָאִי לְצַרְף דְּבָרֵי חֲזוֹק שֶׁכָּתֵב **רַבִּי מִשֶּׁה שׁוֹחֵט שְׁלִיט"א** בְּעֵנֶן זֶה:

הִגְמָרָא אוֹמְרַת (בְּרָכוֹת י ע"ב): "ת"ר שֶׁשָּׂה דְּבָרִים עָשָׂה חִזְקִיהוּ הַמֶּלֶךְ... גָּנוּ סֵפֶר הַרְפּוּאוֹת וְהוֹדוּ לוֹ", וְרַשִּׁי מְבָאֵר: "כְּדֵי שְׂיִבְקָשׁוּ רַחֲמִים".

הָבָה נִתְאָר לְעַצְמֵנוּ יָלֵד קָטָן הַמֵּאֲשָׁפוּ בְּמַחֲלָקַת טְפוֹל נִמְרָץ כִּשְׁהוּא מִנָּשֵׁם וּמִצָּבוֹ קָרִיטִי. הַרְפּוּאִים אָמְרוּ נוֹאֵשׁ לְחִיּוֹ, וּבְגִי הַמִּשְׁפָּחָה עוֹמְדִים סָבִיבוּ וְעִינֵיהֶם רוֹאוֹת וְכָלוֹת.

לִפְתַּע נִזְכָּר אֶחָד הָאֲחִים שֶׁלְחִזְקִיהוּ הַמֶּלֶךְ יִשְׁנֵנוּ סֵפֶר רְפּוּאוֹת, וְאֵין רְפּוּאָה שֶׁלֹּא כְּתוּבָה בּוֹ.

בְּגִי הַמִּשְׁפָּחָה נֶאֱחָזִים בְּכֹד כְּטוֹבֵעַ הַנֶּאֱחָז בְּקֶשׁ, וּמִתְחִילִים לָרוּץ לְעֵבֶר בֵּיתוֹ שֶׁל חִזְקִיהוּ הַמֶּלֶךְ. הַמִּשְׁבִּ"ק מְכִיר בְּנִחְיּוֹת הָעֵנֶן, וּמִכְנִיס אוֹתָם בְּמַהֲרִית אֶל הַמֶּלֶךְ. בְּגִי הַמִּשְׁפָּחָה נוֹפְלִים לְרַגְלָיו בְּבִכּוֹת וּבְזַעֲקוֹת: "חִזְקִיהוּ הַמֶּלֶךְ, פָּקוּחַ נָפֶשׁ! אָנָּה! תִּרְחַם עָלֵינוּ! גְּעוּאֵלֵךְ! הִצִּילֵנוּ!!!"

אֲבָל חִזְקִיהוּ הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר לָהֶם בְּפָנִים חֲתוּמוֹת: "אֲנִי מִצְטָעֵר, לְמִרְוֹת הַפֶּאֶב עַל הַיָּלֵד, אֶת סֵפֶר הַרְפּוּאוֹת שְׁלִי כִּבֵּר גִּנְזָתִי מִזְמַן, וְאֵינִי מִתְכַּנֵּן לְהוֹצִיאָו מִן הַגִּנְזָה..."

בְּגִי הַמִּשְׁפָּחָה מְבִיטִים בּוֹ בְּעֵינֵים קְרוֹעוֹת לְרוֹחָה וְאֵינֶם מֵאֲמִינִים לְמִשְׁמַע אֲזַנֵּיהֶם: אֲבָל, זֶה פָּקוּחַ נָפֶשׁ! רַחֲמָנוּת!!!

"צַר לִי" – מִנֶּעֱנֶעַ חִזְקִיהוּ הַמֶּלֶךְ הֵנָּה וְהִנֵּה בְּרָאשׁוֹ – "זֶה בְּדִיוֹק הַסִּפָּה שֶׁבִּגְלָלָהּ גִּנְזָתִי אֶת סֵפֶר הַרְפּוּאוֹת הַזֶּה... הַכְּסוֹ נָא לְבֵית הַמְּדַרְשׁ הַסְמוּךְ, קָחוּ בְּיָדְכֶם סִפְרֵי תִּהְלִים, וְאֶת כָּל הַבִּכּוֹת וְהַצַּעֲקוֹת הַכֶּנִּי בְּאֶפֶן יָשִׁיר אֶל רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם... אוֹלֵי יָחוּס, אוֹלֵי יִרְחַם..."

בְּכֹד תֵּם הַדוּ-שִׁיחַ הַמְּרִטִיט בְּבֵיתוֹ שֶׁל חִזְקִיהוּ הַמֶּלֶךְ, וּבְגִי מִשְׁפַּחַת הַיָּלֵד הַחוּלָה קָמוּ וְיִצְאוּ מִלִּפְנֵי כָּל־עַמַּת שְׂבָאוֹ.

תִּמְהֵנִי – מִקִּשָּׁה עַל כֹּד **רַבִּי מְרִדְכִי דְרוֹק זצ"ל** – חִזְקִיהוּ הַמֶּלֶךְ יָכוֹל בְּקָלוֹת יַחֲסִית לְהַצִּיל אֶת חִיּוֹ שֶׁל יְהוּדֵי חוּלָה, הַתְּרוּפָה בְּגִידוֹ, אֲךָ הוּא אֵינֶנּוּ נוֹתֵן לוֹ אֶת הַמְּרָשׁ הַמִּתְאִים כְּדֵי שְׂיִתְפַּלֵּל... הָאֵם אֵין הוּא לְכַאוֹרָה רוֹצֵחַ!!

אֲלֵא, שֶׁמִּכָּאֵן אֲנוּ רוֹאִים שֶׁהִתְפַּלֵּה אֵינֶנָּה אֶפְשָׁרוֹת הַצִּלָּה הַמְטִלָּת בְּסִפְקָא, אֲלֵא מִרְשָׁם בְּטוֹחַ הַמְסַפֵּק מֵאֵה אַחוּזֵי הַצִּלָּה. אֲלֵמָלָא כֵּן, לֹא הָיָה חִזְקִיהוּ הַמֶּלֶךְ גּוֹזֵל אֶת סֵפֶר הַרְפּוּאוֹת שְׁלוֹ!

כִּמָּה חֲבֵל שֶׁאֲנוּ מְנַתְּקִים מִתְחוּשָׁה זֹאת!

לִפְנֵי זֶמַן מָה נָדוֹן יְהוּדֵי לְגַזֵּר דִּין מָוֶת בְּמִדִּינַת פְּלוּרִידָה. לִפְנֵי בְּצוּעַ גִּזְרֵי הַדִּין, נָסוּ אֶת כָּל הָאֲמָצְעִים הַקְּיָמִים בְּעוֹלָם עַל מִנְּת לְמִנוֹעַ אוֹתוֹ, בְּאַחַד הַקְּיָמִים הָעֶלְיָה אֵי מִי רַעֲיוֹן, לְשַׁלּוֹחַ לְמוֹשֶׁל פְּלוּרִידָה מְלִיּוֹנֵי חֲתִימוֹת מִיְהוּדֵי כָּל רַחֲבֵי תֵּבֵל, בְּבִקְשָׁה לְחוּס אֶת הַנְּדוֹן לְמָוֶת.

בִּישִׁיבוֹת רַבּוֹת אֶסְפוּ מִכָּל מִי שֶׁיָּכֹל הָיָה חֲתִימָה. כָּלֵם הַבִּינוּ אֶת דְּחִיפוֹת הָעֵנֶן וְנִרְתְּמוּ לְמַבְצֵעַ. גַּם מִי שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ קְרוֹא וּכְתוּב בְּאַנְגְּלִית, אִמָּץ אֶת יָדָיו וְנָסָה לְחַתֵּם אֶת שְׁמוֹ. רַבִּים הִתְרוֹצְצוּ כְּדֵי לְחַפֵּשׁ מְכַשִּׁירֵי פָקֵס שֶׁבְּאֲמָצְעוֹתֵם הֵם יִשְׁלַחוּ אֶת מַחְאָתָם לְמוֹשֶׁל אוֹדוֹת אוֹתוֹ גִּזְרֵי דִין נוֹרָא.

איש לא עשה זאת משום שהוא קרוב משפחה לאותו אדם ולא מפני שהוא מכיר את אותו יהודי אלמוני, אלא מכיוון שהוא יהודי כמונו, ויהודים רחמנים בני רחמנים חשים קשר לכל יהודי שהוא בכל רחבי תבל, ולכן הם מוכנים להקדיש מאמצים מרבים על מנת להציל אותו ולהושיע אותו.

והנה, כמה פעמים ביום אנו חולפים ליד לוח מודעות, ומגלים שם מודעה המבקשת להעתיר בתפלה עבור חולה כלשהו הנמצא במצב של פקוח נפש, ואנו אוטומים את לבנו וממשיכים הלאה, לבית המדרש?!

האם יודעים אנו שבפרק תהלים אחד שאתו אנו משגרים למעלה, אנו יכולים להציל את חייו? האם מודעים אנו לכך שלאותו פרק תהלים, יש משקל רב בהרבה מאותו פקס הנשלח למושל פלורידה?!

בשמים כל פניה מתקבלת ברצינות, ונקראת בעיון רב... אין 'פקס' בלי תשובה... כל 'פקס' גורם תזוזה... שם, לא מנתקים את הקו כשיש עמס פקסים מישראל...

כדי לשלוח לשם פרק תהלים אין צורך להעזר בשרותי תרגום וכתבנות, ואפילו אין צורך לחפש נואשות מכשיר פקס...

ספר הרפואות נגנו, והתפלה היא הרפואה היחידה שנותנה לנו, והיא מסגלת לשנות ולהצליח במאה אחוזים!!

"אתה טוען" – מסים רבי משה שוחט – "שיש הרבה פתקים וחולים ואין לה זמן לכלם... אף שיש לב, לא בקשו ממך ארגון עצרת תפלה עולמית, ואפילו לא לסים לבדך את כל ספר התהלים. בקשו רק שתעמוד דקה אחת, תחשוב על מצבו של החולה ותאמר לזכותו פרק תהלים אחד, וזה הכל.... זה הרבה יותר קל מלחתום באנגלית או לשלוח פקס למדינה מעבר לים! אתה יכול להציל יהודי שמושל העולם גזר עליו דין קשה, האם לא כדאי להתאמץ לשם כך?!"....

כל אחד ואחד מאתנו צריך להאמין בכחה של התפלה שהוא מתפלל. לא רק תפלות של אדם צדיק וגדול במיוחד מתקבלות, אלא כל אחד מכלל ישראל מסגל לחולל מהפכים, אשר חיים ומות תלויים בהם, באמצעות תפלתו וברכותיו.

נתן בידינו כח אדיר, הבה ננצל אותו כראוי!